

Szeretet

2024

MÁJUS

5. szám

PÜNKÖSD

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXV. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

TARTALOM

- 100 éves jubileum Lupényban és Marosvásárhelyen
- Kongresszus volt Nagyfaluban
- Imaház-avatás és bemerítés a Székelyföldön
- Beszámoló a benei misszióról, Kárpátaljáról

A Szentlélek nem egy keresztyén mítosz. Nem egy távoli szellő. Általa maga Isten él, és munkálkodik az újjászületett emberben, a Gyülekezetben. A Szentlélekről szóló ilyen-olyan tanítások reneszánszát éljük. A kérdés ez: életre keltett-e már, és éltet-e minden napon az Isten Lelke, vagy pedig nem. A még újjá nem született ember a pünkösddel nem tud mit kezdeni.

A pünkösdi Lélek munkája

Az Ezékiel könyve 37-ik fejezetében olvassuk, hogy Isten egy olyan völgybe vitte a prófétát, amely „tele volt csontokkal”, Izráel elpusztult fiainak megszáradt, szétszórt csontjaival. Amint az Úr parancsára Ezékiel prófétálni kezdett, a csontok nagy zörgéssel egymáshoz illeszkedtek. Inak, hús és bőr nőtt rájuk, „de lélek még nem volt bennük”. A próféta nagy megrendüléssel prófétált tovább, amint Isten megparancsolta. „Akkor lélek szállt beléjük, életre keltek, és talpra álltak: igen-igen nagy sereg volt.” Ez a félelmetes jelenet a fogságból megszabaduló zsidó nép életrekelését vetíti előre, azonban alkalmazhatjuk az újszövetségi Gyülekezetre is, amit ugyanaz a Lélek hozott létre Isten terve, és Jézus üdvözítő munkája révén. Az idézett igében a csontok három állapotát figyelhetjük meg, amit kivethetünk a keresztyénnek nevezett világunkat alkotó embercsoportokra a Krisztussal, a Szentlélekkel való kapcsolatuk függvényében.

Először is ott látjuk a csontokat szárazan, szétszórva, élettelenül. Az ellenség szórta szét őket. Haszontalanok. Tehetetlenek. Undorítóak. De mégis Izráel fiainak csontjai! Sok, egyébként „nagyon jóra való” embernek nincs köze a Szentlélekhez. Még sohasem élte át a pünkösddöt, az újjászületést. Kerüli Istent és az Ő dolgait. Lelki szempontból haszontalan. Tehetetlen. A bűnhöz való makacs ragaszkodás tette azzá. Vannak undorító életvitelűek is. De Isten mégis szereti őket! Kiválasztotta őket, és odaadta érettük Fiát. >>>

Jubileumi ünnepély lesz Marosvásárhelyen

„Az Úr kegyelmességéről emlékezem.... Te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre!” A marosvásárhelyi gyülekezetben **100 éves jubileumi ünnepélyre kerül sor 2024. július 14-én.** Az Úr kegyelméről emlékezünk, arról, hogy mindezidáig megtartott. Isten

iránti hálánkat ünnepélyes formában szeretnénk kifejezni. Szeretettel várjuk a városból elszármazottakat, és mindazokat, akik velünk együtt kívánnak ünnepelni! Akik szeretnének részt venni ezen az ünnepélyen, kérem jelezzék részvételi szándékukat a következő telefonszámon: 0735501178! (**Vajda Miklós**, ügyvezető lelkipásztor)

Meghívó a Szilágyerkedről elszármazottak és leszármazottaik találkozására!

„**E**redj haza a tiédhez, és jelentsd meg nékik, mely nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és mint könyörült rajtad.” (Mt 5:19) A Krisztus testének egységére és Isten kegyelmére emlékezve hazahívjuk találkozásra a Szilágyerkedi Baptista Gyülekezetből elszármazott testvéreinket. Az ünnepélyes szeretetközösségre 2024. augusztus 30-31-én és szeptember 1-én kerül sor, Szilágyerkeden. Alkalmunkat pénteken (aug. 30.) gyülekezővel kezdjük, este 20 órától, majd vasárnap (szept. 01.) délből fejezzük be.

Azokat, akik szeretnének részt venni az alkalmon, kérjük, hogy szándékukat augusztus 4-ig jelezzék a következő email címeken: **omolnar@yahoo.com**, **baligals9@yahoo.com** vagy a **0749600926**, **0771415796**-es telefonszámokon! (Molnár Ottó-Róbert lp.)

>>> Amikor a csontokra hús és bőr került, már nem voltak annyira undorítóak. Már úgy néztek ki, mint teljes, ép emberek. „Az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy.” – mondta az Úr az egyik kisázsiai gyülekezetnek. A látszatkeresztyéneknek is „csak” ennyi a bajuk. Nem kerülük a gyülekezetet, tevékenykednek, énekelnek, beszélnek lelki dolgokról, amiket nem éltek át, elismerésben részesülnek ezért – de nincs bennük a Lélek. A lélek nélküli tetem, ha menyasszonyi ruhába is van öltöztetve, csupán tetem.

Amikor a Szentlélek közbelép, a lelki halottak életre kelnek. Ezékiel idejében is, Pümkösdkor is, ma is. A csontok összeállnak, felépülnek, talpra állnak, és elkezdik szolgálni az Urat. Szentlélek nélkül csak élettelen aktivitás van. A Szentlélek nem egy keresztyén mítosz. Nem egy távoli szellő. Általa maga Isten él, és munkálkodik az újjászületett emberben, a Gyülekezetben. A Szentlélekről szóló ilyen-olyan tanítások reneszánszát éljük. A kérdés ez: életre keltett-e már, és éltet-e minden napon az Isten Lelke, vagy pedig nem. A még újjá nem született ember a pümkösddel nem tud mit kezdeni. Szagolgtatja a pümkösdi rózsát, álmodozik pümkösdi királyságról – mert nincs benne élet, nem lakik benne a Lélek.

Azok a csontok, amik Izrael fiaie voltak, mind megelevenedtek. Előbb-utóbb megelevenednek mindazok is, akik Isten kegyelméből meghallják az ígét és befogadják azt. Szentlélek nélkül nincs újjászületés. Újjászületés nélkül nincs örök élet. Szívvel kívánom, hogy Isten Lelkének felébresztő, megújító, éltető munkáját tapasztalja meg minden kedves Olvasó és egész népünk!

Kiss Lehel lp., főszerkesztő

KÉPHÍR

2024. április 8-án tartotta a Szövetség elnöksége tanácskozását a Hargita Keresztyén Táborban. A képről egészségügyi okok miatt hiányzik Dr. Borzási Pál elnök. Imádkozzunk testvérünk egészségéért!

Emberi segélykiáltás — isteni ajándék

Az embernek két nagy lelki szüksége van. Az egyik a bűnbánat, a másik a jószág. Tudva vagy tudatlanul, belső lénye mindkettőt óhajtja. Vannak idők, mikor az ember valójában ezekért kiált, még ha nyugtalanságában, zavarában, egyedülvalóságában, félelmében és szorongásában maga sem tudja, hogy mi után kiált.

Isten meghallotta azt az első segélykiáltást, ami a bűnbocsánatért való kiáltás, és megválaszolta a Golgotán. Isten egyetlen Fiát küldte el a világba, hogy meghaljon bűneinkért, és bűnbocsánatot nyerhessünk. Ezt ajándékba kaptuk - az üdvösség Isten ajándéka. Ez az ajándék állandóan elérhető örökség mindenkinek, aki igazán beismeri, hogy „elbukott” és vétkezett. Ez mindenkié, aki kinyúl érte és elfogadja Isten ajándékát azáltal, hogy Jézus Krisztust befogadja, mint Urát és Üdvözítőjét. Pál ezt Isten „ki-mondhatatlan” ajándékának nevezi (2 Kor 9:15).

De Isten második kiáltásunkat is meghallotta, ami a jószágért való kiáltás, és választ adott rá pünkösdkor. Isten nem akarja, hogy – miután Krisztushoz hit által jöttünk – levert, kedveszegett és kiegyensúlyozatlan életet éljünk. Ő inkább azt akarja, hogy teljesen megtöltsön minket „a jóban való gyönyörködéssel és a hit minden erejével, hogy megdicsőüljön a mi Urunk Jézus Krisztus neve” bennünk (2 Thessz 1:11-12). A bűnbocsánat nagy ajándékához Isten hozzáadja a Szentlélek nagy ajándékát is. Ő az az erőforrás, aki kiszabadít a bennünket szorongató szálnalmas gyengeségből. Ő ad erőt nekünk ahhoz, hogy igazán jók legyünk.

Ha józan ésszel akarunk élni modern világunkban, ha győzelmes életű emberek szeretnénk lenni, szükségünk van erre az Isten által nekünk felajánlott kettős ajándékra. Az első: Isten Fiának munkája értünk, a másik: Isten Lélekének munkája bennünk. Ily módon Isten megválaszolta az emberiség két nagy segélykiáltását: a bűnbocsánatért és a jószágért való segélykiáltást.

Egyik barátom így mondta: „Jézus Krisztusra szükségem van az örök életemért, Isten Szentlelkére pedig a belső életemért.”

Ha hiszel Jézus Krisztusban, egy olyan életformáló erővel kerülsz kapcsolatba, amely életednek olyan intim területeire is kihat, mint a családi, a rokoni, és minden egyéb kapcsolatot. Isten újból felajánlja ezt az erőt, amely egy fáradt gyülekezetet elevenné, növekvővé tehet, sőt az egész keresztyénséget is újjáélesztheti.

Sajnos, ezt az erőt mellőztük, félreértettük, és visszaéltünk vele. Tudatlanságunk miatt rövidzárlatot okoztunk a Szentlélek erejével.

Sok könyvet írtak erről az erőről, és sok imádsággal könyörögtek érte. Számtalan keresztyén szeretné, hogy övé legyen, de bizonytalan abban, hogy mi is az.

Amikor a világ egy keresztyénre néz, bizonyos szellemi sablonokban gondolkodik. Úgy látja, mint egy makacs, humorérzék nélküli, komor arcú személyt, aki képtelen a saját lábán állni, ezért „Istent használja mankónak”; olyan személynek nézi, akinek értelme az óvodáskor szintjén maradt meg.

Nos, ha ez a szomorú kép valahogy reánk, vagy az egyházra illik, akkor nagyon is szükséges tudnunk arról az izgalmas, forradalmasító erőről, amihez kizárólag a keresztyének folyamodhatnak. Viszont senki meg nem kaphatja, nem igényelheti vagy használhatja anélkül, hogy ne ismerné annak forrását.

A megígért Szentlélek

Jézus tudta, milyen vég vár rá. Mikor tanítványainak szólt erről, fájt a szíve értük, mert tudta, hogy azok zavarba jönnek és elszomorodnak. El tudom képzelni, ahogy egyiktől a másikhoz ment és átkarolta őket. Mindegyiknek egyszerű szavakkal magyarázta el, ahogy mi szoktuk gyermekeinknek, mert azt akarta, hogy megértsék e fontos igazságokat. Az egyik pontnál ezt mondta: „De most elmegyek ahhoz, aki elküldött engem, és közületek senki sem kérdezi tőlem: Hová mégy? De mivel ezeket mondom nektek, szomorúság tölti el a szíveteket. Én azonban az igazságot mondom nektek: jobb nektek, ha én elmegyek; mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok” (Jn 16:5-7).

Megvolt hát az ígélet! A Lélek eljövele az Úr Jézus Krisztus szaván alapult. Semmi egyéb feltételt nem fűzött hozzá. Jézus nem mondta, hogy a Pártfogót (vagy Vigasztalót) csak néhány hívőnek fogja küldeni, és a többinek nem. Azt sem mondta, hogy valami különleges szervezet-hez kell tartoznunk, vagy a lelki teljesítménynek valami magasabb fokán kell lennünk. Egyszerűen ezt mondta: „Ha elmegyek, elküldöm őt hozzátok”.

Amikor Jézus Krisztus ígéretet tesz, nem szegi meg, és nem felejt el azt. Mi kételkedhetünk családtagjaink vagy barátaink ígéretében; még a másoknak tett saját ígéretünkben is. Jézus azonban sohasem ígért nekünk olyat, ami nem volt biztos.

Egyesek azzal intézik el Jézus Krisztust, hogy „nagy tanító”-nak tartják, vagy a világ vallásos vezetői közül az egyik kiemelkedőnek. Amikor azonban az ígérekhez érünk, érdekes a kontraszt az ő szavai és más nagy vallási és filozófiai vezető szavai között. Például a buddhizmus alapítója búcsúzásul ezt ajánlotta követőinek: „Ti a saját fényetek legyetek!” Vagy amikor Szókratész nyúlt a végzet poharáért, tanítványainak egyike felsírt, hogy itthagyja őket árván. A világvallások és filozófiák vezetői képtelenek voltak megígérni, hogy sohasem fogják elhagyni követőiket.

Jézus Krisztus tanítványai azonban nem maradtak egyedül, Mesterük azt mondta: „Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok” (Jn 14:18). Érdekes, hogy az itt használatos

„árva” görög megfelelője azonos azzal a szóval, amit Szókratész tanítványa mondott, mikor rádöbbsent, hogy mesterre egyedül hagyja őt.

Az ígéret beteljesült

Jézus megmondta, hogy kis időre elhagyja tanítványait, majd úgy is tett. A keresztfeszítés, a halál és a temetés szörnyű órái alatt gyöttrő kétség mardosta azoknak értelmét, akik szerették őt. Ekkor ő még nem „dicsőült” meg, így Lelkének ígérete nem volt még tény.

De már tudjuk, mi történt. Isten feltámasztotta a halálból és dicsőséget adott neki. A Szentírás azt mondja a keresztyéneknek, hogy Krisztus eljött „a ti kedvetekért, akik általa hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halálból, és dicsőséget adott neki, hogy hitetek Istenben vetett reménység is legyen” (1 Pt 1:20-21).

Isten megmondta, hogy „várni” kell az eljövendő Lélekre.

Jézus feltámadt a halálból, és tanítványai látták őt. Képtelenek voltak ugyan felfogni, mi történt. Először nem ismerték fel, megrémültek tőle, azt hitték, szellemet látnak. Fizikai valóságának bizonyítására mondta nekik, hogy érintsék meg, sőt még némi ennivalót is kért tőlük. Ugye, a léleknek nincsen húsa, a szellem pedig nem tud enni?

Tehát valóban Jézus volt az, és nem a Lélek, akit ígért. Viszont azt mondta nekik, hogy még mindig várjanak. Az idő még nem jött el.

Ötven nappal később az ígéret beteljesedett pünkösdkor. Micsoda nagy nap volt az! A mi gyakorlatias, földhöztapadt, tudományos gondolkodásunkkal nehéz elképzelnünk ama nap bámulatos eseményét. (ApCsel 2:1-4) Az, akire várniuk kellett, megérkezett!

Egy ilyen világrengető eseménynek a leírásában micsoda különbséget jelent egy szónak a hangsúlyozása! Pünkösd előtt a „kérni” szón volt a hangsúly. „Ha tehát ti gonosz létekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle?” (Lk 11:13).

Pünkösd után a „kapni” szón van a hangsúly. Ama napon Péter hatalmas prédikációjában azt mondta: „Térjete meg, és keresztelkedjete meg valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát” (ApCsel 2-38).

Ez a jó hír: tovább nem kell várunk a Szentlélekre, hanem ő vár reánk. Többé már nem az ígéret idejében élünk, hanem a teljesedés napjaiban.

Az ősegyház tagjai, akik ismerték a Szentlélek erejének valóságát, teljesen megváltoztak. A pünkösd napján tapasztalt sodró erő jellemezte azt a kort, amely az Újtestamentumot adta nekünk. A Szentlélek megígértetett, az ígéret beteljesedett, a tanítványok megváltoztak. Számunkra az a dicső, hogy ő ma is jelen van minden igazi hívőben. Tehát ereje elérhető ma is.

Részlet **Dr. Billy Graham** „A Szentlélek” c. könyvéből

100 éves jubileum lesz Lupényban

„Menjete be kapuin hálaadással, udvaraiba dicsőretekkel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét! Mert jó az Úr, örökké megmarad kegyelme és hűsége nemzedékről nemzedékre.” (Zsolt 100:4-5).

Isten kegyelmére és szeretetére, száz év áldásaira, gondviselésére emlékezünk Lupényban, ugyanis egy évszázaddal ezelőtt alakult meg hivatalosan a Magyar Baptista Gyülekezet. 2024. augusztus 18-án, vasárnap szeretnénk ünnepi istentiszteletek keretében hálát adni Istennek a gyülekezet múltjáért.

Szeretettel várjuk a városból elszármazottakat, és mindazokat, akik részt szeretnének venni a jubileumon. Részvételi szándékukat kérjük jelezzék telefonon vagy emailen az alábbi elérhetőségeken: **Pap Ferencz** (Lupény) testvérnél telefonon a **+40 0735 501 681**-as számon, vagy **Tóth Róbert** lelkipásztornál emailen **tothrobert1@yahoo.com** vagy telefonon a **+40 0735 500 243**-as számon jelentkezhetnek.

A Magyarországon és külföldön élők **Szabó Márton** (Magyarország) testvérnél jelentkezhetnek telefonon a **+36 20 886 1658**-as számon.

Tóth Róbert lp.

Kovács Zsolt tv-nél rendelhetők Bibliák, keresztyén könyvek, verseskötetek, CD-k.
Elérhetőségek: Tel.: 0721585609
e-mail: zsolti.kovacs@gmail.com

Munkakongresszus Nagyfaluban

2024. március 23-án tartotta a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége éves munkakongresszusát a szilágynagyfalui baptista gyülekezet imaházában. A 10 órakor, imaáhitattal kezdődő tanácskozássra 225 képviselőt várt a Szövetség vezetősége. Az alkalom Szűcs Dávid áhítatra való buzdításával kezdődött, aki a Jeremiás könyve 29. fejezete alapján az „ellenséges terület”-ről szólt. „Ez a világ a hívő ember számára ellenséges terület, ezt mind érezzük. Ugyanakkor a testvéreink nem az ellenséges terület részei. E szellemi harc közben gyakran elfáradunk, és ekkor hangzik el Istennek ez a biztatása, hogy «ha kerestek engem, eljősztok hozzám, imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak. Hadd tapasztaljuk meg, hogy Isten megtalálható, ha keressük őt!» Nagy István, helyi lelkipásztor arra buzdított, hogy „anélkül, hogy hajtóvadászatot indítanánk a gonosz ellen, gyűlölünk kell azt, harcolnunk kell a bűn ellen. Szeretből Isten iránt, aki gyűlöli a bűnt. És ez a harc úgy nyilvánul meg elsősorban, hogy nyilvánosságra hozzuk a bűnt, nem rejtegetjük. Mert amikor Isten világosságában vagyunk, akkor a bűnnek tűnni kell.”

Dr. Borzási Pál, a Szövetség elnöke a Kol 2:5-tel köszöntötte az egybegyűlteket: „Mert ha távol vagyok is testben, lélekben mégis veletek vagyok, és örömmel látom a köztetek uralkodó szép rendet és Krisztusba vetett hitetek szilárdságát.” „Pál apostol azt mondja, hogy látja a szép rendet, amit Isten már a teremtetéstől kezdve munkált. Ezzel szemben a Sátán szétdobálni próbálja ezt a rendet. És még valami lát Pál: a Krisztusban vetett hit szilárdságát. Nem azért emeljük fel a fejünket, mert nem lennének szégyenletes bűneink, hanem mert valaki elvette ezeket,” mondta az elnök.

A képviselők számbavételét követően az elnök, a főtítkárs és a gazdasági ügyekkel megbízott főtítkárhelyettes beszámolóit hangzottak el. A gazdasági beszámolót követően az ellenőrök nevében Sági János szólalt fel, ugyancsak ő ismertette röviden, de tárgyilagosan a 2024 januárjától bevezetett e-faktúra-rendszert, amely a gyülekezetek gazdálkodását nagyban érinti. Ezután a kongresszusi füzetben is megjelölt napirendi pontokra tért a kongresszus. Borzási Pál az elnöki beszámoló keretében felhívta a figyelmet a Nyugat-Európa felől már a baptista közösségbe is beszivárgó LMBTQ-törekvéseket támogató véleményekre. Mint elmondta, az európai baptista föderáció tanácskozásán elhangzottak olyan vélemények, amelyek jogszerűnek ismerik el az LMBTQ-közösségek erkölcsi alapelveit, különösen Németországban megosztott emiatt a baptista közösség. Az Úr a dicsőség, hogy a kelet-európai, köztük a magyarországi baptisták még szilárdan állnak a Biblia tanításán, ami az erkölcsi kérdéseket illeti. Ennek jegyében jelent meg a Szeretet korábbi számaiban Pap János elnök állásfoglalása a különböző nyugati, erkölcsromboló törekvésekkel szemben.

A gazdasági beszámolóban Szabó László titkárhelyettes megemlítette, hogy Eric Barrett testvérnek, aki a Szövetség számos projektjét támogatja anyagilag, igencsak megromlott a látása, és imatámogatásra van szüksége. Kiemelten említette a törökországi földrengés áldozatai javára küldött 236.000 lejt, amit a Szövetséghez tartozó gyülekezet gyűjtöttek.

A napirend további témái többek között az evangelizációs hetek és a hitmélyítő alkalmak jellegzetességeit tárgyalták, de szó esett a vasárnapi összegyülekezések fontosságáról is. Tanácsként elhangzott, hogy a gyülekezetek törekedjenek mind a délelőtti, mind a délutáni alkalmak megtartására. A közgyűlések és a tisztségviselők megválasztásának gyakoriságáról is szó esett, amelyre nézve az az előírása az alapszabályzatnak, hogy legkevesebb négyévente megtartsák őket. Az ügyintéző lelkipásztorok meghívása korlátozott időre történik, a kiküldő gyülekezet beleegyezésével, és a meghívó gyülekezetnek időközben keresnie kell az állandó lelkipásztor meghívásának a lehetőségét.

Végül a szövetségi épület tetőzetének javítása került napirendre. Ezzel kapcsolatosan megemlítésre került az a tény, hogy az elmúlt télen többször is beáztak az épület második szintjén elhelyezkedő lakások, ahol a teológiai hallgatók és más albérlők laknak. Miután a gyors, rögtönzött javítás nem vezetett eredményre, szükségessé vált a tetőszerkezet felújítása. A javításhoz szükséges anyag mennyiségét Deák Ernő testvér mérte fel, aki a tulajdonképpeni javítás elvégzését is vállalta. A szükséges költségek biztosítására a Szövetség a húsvéti ünnep alkalmával célgyűjtést hirdetett meg a gyülekezetekben, ebből szándékozva elvégezni a javítást. A kongresszus küldöttei igen pozitívan álltak ehhez a szükséghez, már a tanácskozás közben is több javaslat érkezett a szükséges cserepek, illetve faanyag előteremtésére.

A találkozó végén Mike Sámuel, kecskeméti lelkipásztor adott át igei üzenetet az alázatban végzett szolgálatról, Jézus utolsó vacsorát megelőző lábmosási példaadása alapján.

Égész napon át élvezhettük a nagyfalui gyülekezet vendégszeretét, akik a beszélgetés végén finom ebéddel bocsátották útjukra a távozókat.

Gönczi Géza

Örömteli események a nagybaconi roma körzetben

„Az Úrtól lett ez, csodálatos a mi szemünkben. Ez az a nap, amelyet az Úr elrendelt, vigadozzunk és örüljünk ezen!”
(Zsolt 118:23-24)

Az elmúlt hónapokban két örömnépnél volt részük a nagybaconi roma misszió körzetéhez tartozó gyülekezeteknek (Nagybacon, Felsőrákos, Vargyas, Kisbacon), ahol a Cséki házaspár végez gyülekezetplánáló és missziói munkát.

2023. szeptember 24-én **Felsőrákoson** az új imaház megnyitóján együtt örvendeztünk a napnak, amit az Úr rendelt, s az Ő munkájának, amit a körzetben végez a romák között. A felsőrákosi megnyitónépnél a nagybaconi imaház 10 éves évfordulójának öröme is a szívünkben volt – örömteli, hálás szívvel álltunk az Úr előtt, mert „mindedig megsegített minket!”

Az új imaház Felsőrákoson

A megnyitó utáni hónapokban megerősítést adott az Úr új megtérők által. Így 2024. március 17-én a Szentlélek újjáteremtő munkájának voltunk tanúi Nagybaconban, ahol kilencen tettek vallást hitükről a bemerítés által is: Nagybaconból öt személy, Kisbaconból egy személy, Vargyasról két személy, Felsőrákosról egy személy. Csodálatos volt átélni, ahogy az egész gyülekezet a fehér ruhásokkal és a mennyssereggel együtt ünnepel.

Az igehirdetést Györfi Tóbiás, a baróti gyülekezet és körzet lelkipásztora végezte a Lk 18-ból vett üzenettel, majd Kovács Lajos, a határon inneni és túli missziómunkás is szolgált igei gondolatokkal.

Az igehirdetés után Virág Sándor testvér buzgó imája hangolta hálára a gyülekezetet. Az ének-zene szolgáltatást Szalai László és Szilágyi Endre testvérek vezették.

Bemerítési ünnep Nagybaconban

A fehér ruhásokat köszöntötték: Kónya Dénes – aki elmondta, milyen nagy öröm, hogy a fehér ruhások közt nemcsak régi ismerősökre talál, hanem mostmár testvérekre is – és Cséki Leona hálagonddalokkal és verssel. A bemerítést Cséki Barna diakónus, missziómunkás végezte, aki a lassan szaporodó roma misszióhoz tartozó nyáját pásztoralja. Az áldáskérést és úrvacsoraosztást Györfi Tóbiás, Kovács Lajos, Szilágyi Endre és Cséki Barna végezték együtt. A lelki áldásokat közös ebéd követte, azután énekekkel folytattuk a dicsőítést.

Áldott a mi Urunk, aki megáldotta számunka ezeket az ünnepeket, és örömet szerzett az Ő népének!

Gere Leona, Nagyvárad

Levéltári anyagokat keresünk

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy ha rendelkeznek olyan könyvekkel, kéziratokkal, régi fényképekkel, újságokkal, folyóiratokkal, amiktől megválnának, vagy tudnak ilyen jellegű, megtartani nem kívánt hagyatékról, vegyék fel a kapcsolatot Kelemen Sándor Tomi testvérrel, az Erdélyi Magyar Baptista Levéltár levéltárosával, aki válogatás nélkül, szívesen átveszi őket akkor is, ha nem kimondottan baptista vagy egyházi jellegű anyagokról van szó! Kelemen Sándor Tomi testvér elérhetőségei:

Tel.: 0723-472-783; 0749-015-129

Email: mikesro2002@gmail.com

Könyvbemutató Debrecenben

Március 16-án 16 órakor került sor Mucsi B. János baptista költő *Gondolatok, szavak, mondatok* című könyvének bemutatójára a debreceni Szappanos utcai imaházban.

Kiss János lelkipásztor köszöntő szavai és bevezető imádsága után Kelemen Sándor Tomi, szalárdi igehirdető tartott az alkalomhoz illő, rövid igei tanítást a Jn 16: 12-15 alapján, majd sor került a költő és könyvének bemutatására.

Mucsi B. János 1951-ben született Gertyenesen, egy bányási román faluban, melynek színezetét néhány magyar, illetve sváb család adta meg a román családok között. Az iskolában nem tanították a magyar nyelvet, így azt a családban a szülőktől, valamint az elérhető magyar újságokból és folyóiratokból sajátította el. Ilyen körülmények közül érkezve különösen értékesé válik számunkra Mucsi B. János irodalmi munkássága – emelte ki az életrajz ismertetése közben Dobos Péter, aki a bemutatót szervezte és levezette.

A költő felnőttként Temesváron a vaskohászatban dolgozott, erről így vall most megjelent könyvének előszavában: „Olyan volt nekem nézni az olvasztott acélt, amilyen a prófétának lehetett nézni az anyagot a fazekas műhelyében. Itt is igaz volt, hogy ha a kiöntött forma eltört, vagy az olvasztott acél folyt ki a formából, már nem felelt meg az eredeti célnak. Ahogyan a fazekas esetében is, itt is újból kezdődött az anyag megmunkálása.

Valahogy így van ez a szavakkal, mondatokkal, a lelkekkel is. Újra és újra megolvasztom a szavakat, újra és újra formába öntöm azokat az igazságokat, amelyek megértése, befogadása maga az élet nekem.”

A *Gondolatok, szavak, mondatok* 425 oldalon 18 elbeszélést és 141 verset tartalmaz.

A *Hulló csillagok* (2007), az *Én még zörgetek* (2010) és az *Egy áhítatnyi ég alatt* (2017) után ez a negyedik kötete testvérünknek.

A kötethez Kiss Lehel erdélyi lelkipásztor, költő, történész által írt ajánlásból idézünk: „Mucsi B. János írásai követelik, hogy az olvasó is tegyen erőfeszítéseket, és így, az együtt-munkálkodás eredményeképpen szülessen meg a hálát, az összetörettetést, az isteni bölcsességre rácsodálkozást eredményező olvasói élmény. Mert nem csak ismeretet akar átadni, hanem esztétikai, sőt katarzisélményt is nyújt(hat) – ami dolga is az irodalomnak.”

A könyvbemutatón a most megjelent kötetből 9 mű hangzott el néhány versszerető testvérünk tolmácsolásában, a 9-ből egyet maga a szerző mondott el. A könyvbemutatót a költővel készített rövid interjú és a debreceni gyülekezet énekeseinek szép énekei színesítették.

Dobos Péter

Kettős ünnep Szilágygörcsönben

Virágvasárnapot ünnepelve hálát adtunk az Úrnak azért, mert a mi szívünkben is bevonult, mint Úr és Király. Ezenkívül Isten megtartó kegyelméből Kui András és Rozália 2024. március 24-én ünnepelte házasságkötésük 60. évfordulóját is Szilágygörcsönben. A gyülekezeti megemlékezésen Módi Miklós lp. testvér a 90. Zsoltárral köszöntötte az ünnepeket: „Te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre... Fordulj hozzánk, Uram! Meddig késel? Könyörülj szolgálidon! Áraszd ránk kegyelmedet reggelenként, hogy vigadjunk és örüljünk egész életünkben! Örvendeztess meg bennünket annyi

napon át, ahányon át megaláztál, annyi éven át, ahányban rossz sorsunk volt! Legyenek láthatóvá tetteid szolgálidon, és méltóságod fiaikon!” Majd Dr. Vass Gergely lp. az 1Kor 13:4-8a szakaszt olvasta fel, rávilágítva arra, hogy a szeretet cselekedetekben nyilvánul meg.

Kedves András és Rózsika testvéreink hálás szívvel és nagy örömmel tekintettek vissza a kölcsönös hűségben, kitartó szeretetben megtett útra. Az Úrban kötött házasságuk jelszavaként idézték, hogy „Ében Háézer”, azaz „mindeddig megsegített bennünket az Úr.” Isten az évek során szép családdal ajándékozta meg őket. Kegyelméből adta nekik az egyetlen fiúgyermeket, Csabát, a négy unokát – Ildikót, Andreát, Cristinát és Robertet – és a négy dédunokát – Sofiát, Danielt, Adát és Nimródót. Isten ajándékainak tekintik őket, és kegyelmi kiváltságnak tartják, hogy ilyen gazdagon megáldotta őket Isten.

Ünnepelő testvéreink hálával a szívükben vallották, hogy a hatalmas Úr védelme kísérte őket mélységben és magasságban, próbatételekben és áldásokban egyaránt. Hálásak vagyunk példás hívő életükért, az eltelt 60 évért, és kívánjuk, hogy Isten áldása és gondviselése övezze hátralevő életüket is!

Pulusi Anita

Tóth Sándor és családja

Az Úr csodásan működik!

Röviden a benei misszióról

A benei (Kárpátalja) gyülekezet azért imádkozott kitartóan sok-sok éven keresztül, hogy Isten hozzon változást a gyülekezet életében. A közösség azzal a nehéz helyzettel küszködött, hogy nem volt állandó, helybéli szolgálattevője. Az aktuális szolgálattevő csupán hétvégeként tudta a gyülekezetet látogatni, ha nem jött közbe valami akadály. Ez a helyzet komoly kihívást jelentett a gyülekezet számára. De a testvérek nem adták fel, kitartóan imádkoztak, hogy oldódjon meg a helyzet. Imádkoztak, hogy legyen egy állandó, helybéli szolgálattevőjük, aki a hét minden napján elérhető, akivel együtt lehet imádkozni, és aki részt vesz a hétköznapi életükben is.

Isten válaszolt a kitartó imákra, és ide helyezett minket, mint misszionárius házaspárt. A szolgálatunk kissé nehezen indult, mert egy ismeretlen közegbe költöztünk, ahol nem sok embert ismertünk, csak a jelenlegi gyülekezeti tagokat.

Sok időbe telt, hogy megismerjenek bennünket az emberek, barátságok és közeli kapcsolatok alakuljanak ki. Ezeknek a kapcsolatoknak – de legfőképpen Istennek – köszönhetően elindult a misszió Benében, és nagy erővel, sok áldással fejlődik. Amint már említettem, a kezdet nehéz volt, de ma már szemmel látható az Isten munkája fiatalok és gyerekek szívében. Az Úr csodásan működik!

Ezekben a napokban a gyülekezetben több foglalkozás is folyamatosan zajlik. Jelenleg a gyülekezetben heti négy alkalommal gyülekezünk össze különböző alkalmak keretein belül. Két bibliaóra, egy ifjúsági és egy istentiszteleti alkalom az, ami rendszere-

sen működik. Az elmúlt évben, ha egy picit visszatekintek, a nyári időben ezek az alkalmak jobban ki voltak használva, mert a hét minden napján délutánonként foglalkozás volt a fiatalokkal, gyerekekkel.

Az ilyen foglalkozásoknak köszönhetően sikerült közelebbről megismerkedni a szülőkkel is. Vannak, akik minden alkalmon rendszeresen itt vannak. Öröm ezt látni, hogy az Isten hogyan munkálkodik emberek szívében, és hogy hogyan vonja őket egyre közelebb magához. Egy ébredési mozgalom indult el ebben a kis faluban.

Vannak megtérők, akik szeretnék a gyülekezethez csatlakozni, ezért folyamatosan imában hordozzuk őket. Velük szeretnénk elindítani a törekvők óráját, és segíteni nekik abban, hogy jobban megismerjék az Urat, és hogy tanítványokká nevelődjének.

Terveink szerint idén is szeretnénk a tavalyi évhez hasonlóan nyári tábort szervezni a gyerekeknek és fiataloknak. Folyamatosan imádkozunk azért, hogy az Úr rendeljen ki minden szükséges hozzávalót. Az Úr már eddig is sokban vezette a gyülekezetet, és hisszük, hogy ezek után sem fogja elhagyni választott népét. Nagy öröm a számomra, hogy részese lehetek annak, hogy az Úr csodásan működik!

Tóth Sándor

A munkácsi vár Kárpátalján

MEGJEGYZÉS: Tóth Sándor testvér a Magyar Baptista Világszövetség megbízott misszionáriusa Kárpátalján. Feleségével jelenleg Benében élnek, 5 saját valamint 4 fogadott gyermeket nevelnek. A 2023-as hálaadó-napokon Szövetségünk gyülekezetei célgyűjtést tartottak Tóth Sándor testvér szolgálatának támogatására. Hordozzuk továbbra is imában testvéreink szolgálatát, a kárpátaljai magyar baptista missziót! (A Szövetség elnöksége)

BIZONYSÁGTÉTEL

Már gyermekkoromban megfogalmazódott bennem, hogy én az Úr Jézust akarom követni és neki szolgálni, és idővel ez el is dőlt a szívemben. Az Úr rávilágított a bűneimre, amiket meg kellett vallanom előtte, és le kellett tennem. Egy idő után vágyat éreztem arra, hogy beme-

kezdek, de a Sátán megpróbált befolyásolni olyan gondolatokkal, hogy még nem állok készen, még fiatal vagyok, mit fog szólni a családom, még van időm stb. Egy ideig engedtem ezeknek a gondolatoknak, de eljött az egyik ifis kirándulás, ahol az utolsó napon elhangzott az, hogy ha már döntöttünk Isten mellett, és megvallottuk a bűneinket, akkor a következő lépés a beme-

reztes. Éreztem, hogy ez nekem szól. Ezután nagyon sokat imádkoztam, hogy ha tényleg ez az Úr akarata, akkor szóljon hozzám, és adjon meggyőződést e felől. A kirándulás után egy héttel az Úr küldött hozzám valakit, aki anélkül, hogy tudta volna, hogy mivel küzdök, és miért imádkozom, a legmegfelelőbb szavakkal bátorított a beszélgetésünk során. Majd együtt imádkoztunk a témáért.

Az ez utáni héten nem volt egy nyugodt pillanatom sem. Éreztem, hogy a Sátán folyamatosan azon van, hogy ne hozzam meg ezt a döntést. Mind inkább azt éreztette velem, hogy nem állok készen rá, és sok mást is eszembe juttatott, hogy meghátráljak. De az Úr folyamatosan szólt hozzám, és mind olyan ígéket hozott elélem, amelyek arra bátorítottak, hogy hozzam meg ezt a döntést, bízzak benne. A végső döntésem előtt éppen a pünkösd i-

géből olvastam, ahol azt írja, hogy „térjete meg és keresztkedjete meg”. Ez volt az, ami megerősített a végső elhatározásban. Ezután beme-

reztkedtem, és vallást tettem a hitemről a Kolozsvári Magyar Baptista Gyülekezetben, 2023. október 1-én.

Az Úr engem a gyerekek között való szolgálatra hívott el, ezért be is álltam a vasárnapi iskolai szolgálatba. Ezt is meg kellett harcolnom, mert először nem akartam vállalni, ugyanis alkalmatlannak éreztem magam rá. Nagyon sokat vívódtam, de az Úr meggyőzött, hogy ő ott lesz velem. Ő átformált, és alkalmassá tett erre a szolgálatra, és meggyőzött afelől, hogy ő nem az alkalmasakat hívja el, hanem az elhívottakat teszi alkalmassá.

A mindennapokban is vannak harcaim a hitem megélésében. Sokszor jönnek a támadások a barátoktól, ismerősöktől, de az Úr ad erőt, hogy ellenálljak ezeknek a támadásoknak.

Számomra a Jézusba vetett hit azt jelenti, hogy átadtam neki az életem, neki szolgálom, és törekszem arra, hogy neki tetszően éljek. Bár ez nem mindig megy jól, mert van, hogy elbukok nem cselekszem mindig helye-

sen, de van kihez mennem megbánással, és ő megbocsát nekem. Nagyon sokat jelent az is, hogy tudhatom, hogy soha nem vagyok egyedül, mert ő ott van velem, és tud mindenről, ami velem történik.

Hálás vagyok az Úrnak a gyülekezetért is, amihez tartozhatom. Bár itt sem tökéletesek az emberek, de mindannyian egy közös célért küzdünk. Bátorításként azoknak, akik még nem hoztak döntést az Úr Jézus mellett, és még nem adták át az életüket, el szeretném mondani, hogy ez a legfontosabb döntés, amit bárki meghozhat. Az volt a legjobb döntésem, amit csak hozhattam, hogy az Úr Jézust követem és neki szolgálom.

„De mindezekben felettébb diadalmaskodunk, az által, a ki minket szeretett, mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely nagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.” (Róm 8:37-39) „A ki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törölöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevéől az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt.” (Jel 3:5)

Mártonfi Rákhel-Denissza

Pünkösöd

A pünkösöd jó – de meg nem érti titkát
a szív, amelyben még az Úr nem él;
Itt a tavasz, – bimbófejük kinyitják
a kis virágok, zöldül a levél.

Mit ér, ha a természet újra éled,
a föld örül, madárka énekel,
de a szívünkben még az égi Lélek
élet tavaszát nem költhette fel?

Ha szívünket a Lélek át nem hatja,
hervadt virág csak minden ünnepünk,
Hiába volt a szent karácsony napja,
a húsvét fénye föllángolt – s letűnt.

Az Úr csak egyszer járt itt lenn a földön,
értünk csak egyszer halt kereszthalált,
De kell, hogy pünkösöd újra s újra jöjjön,
mert életet csak Isten Lelke ad.

Ismeretlen szerző

Ha már megtaláltad, ne keress tovább! (II.)

– Azoknak, akik csodákra és jelekre várnak. Alapige: Lk 11:29

Abékesség a hitnek az *eredménye*! De ők már akkor akarják az eredményt, mielőtt gyakorolták volna azt a hitet! Szinte mintha odamennének Isten elé, és azt mondanák neki: „Kérem szépen a fizetést!” – még mielőtt hozzáfogtak volna a munkához! Békességet követelnek – mielőtt hajlandóak lennének hinni! Higgyétek el nekem, kedves hallgatóim, ha van közöttetek valaki, akinek ilyen balga gondolatai vannak, tudjátok meg: Isten nem fog eltérni bölcs és rögzített cselekvési módjától csak azért, hogy eleget tegyen a ti kénye-teknek-kedveteknek!

Ugyanezzel a hibával találkozunk még egy másik köntösben is. Egy fiatal kereső ezzel jön:

„Te azt állítod, hogy egyszerűen csak bíznom kell az Úr Jézusban, és enyém lesz az üdvösség. De hát az üdvösség nem valami nagy titok?” És erre feltétlen az a válaszunk, hogy „De igen, de még mennyire!” És ezt hallva az ifjú kereső önelégülten várja, amíg majd kialakul benne valamilyen érzés, vagy valami titokzatos érzület, hogy úgy érezze, most már biztos üdvösségében. Tagadhatatlan, hogy a Szentlélek megváltó műve az emberi szívben minden titok között a legmagasabb! Ugyanakkor igaz az is, és ezt soha nem szabad elfelejtenünk, hogy egyben a legmagasztosabb egyszerűség is! Egyes egyházak ember által kitalált, vallásos(kodó) ceremóniái csak ál-titokzatosságok, amellyel fátylat borítanak az igazságra! Elhomályosítják azt, ami különben egyszerű és érthető lenne! Olyan titokzatosság az, amiről Isten ígéje nem tud!

Az újjászületés titokzatossága nem olyan, amit ember előlédézhet. Sokkal inkább a „természetes titkok” közé tartozik. Mint például a fény, ami az egyik legtitokzatosabb jelenség – gyakorlatilag azonban a legelterjedtebb a világmindenség természetesnek, szinte mindennapinak vett titkai között. Amikor a felkelő Nap sugarai elosztatják a sötétséget, azt nem tekintjük valami érthetetlen, titokzatos dolognak. Igen, a fény titokzatos – de senkinek se kell egyetemre járnia ahhoz, hogy megtanuljon meggyújtani egy gyertyát! Nem kell töviről-hegyire értenünk, tisztában lennünk a modern technika vívmányaival, mielőtt eszközeit használni tudnánk. Lehet, hogy titokzatos, amit használunk, de azért tudjuk kezelni!

Így van ez az újjászületés titokzatosságával is! Oly titokzatos, hogy megmagyarázni senki sem tudja, de olyan egyszerű, hogy mindazok, akik hisznek Krisztusban, már meg is tapasztalták! Annyira titokzatos, hogy tudós emberek köteteket írhatnak róla, de *meghatározni* egyikük sem tudná! Ugyanakkor olyan egyszerű, hogy mindazok, akik hisznek az Úr Jézus Krisztusban (hittel elfogadva, amit Ő mond), Istentől születnek. Ami titokzatos, az a Szentlélek működése, Akinek cselekvését, mint a szél zúgását, nem tudjuk felfogni. Ha hiszel, akkor Te is érezted a titkot! Ha bízol Krisztusban, akkor a Tiéd a titok!

Mindazt, amit az újjászületés jelent, és mindazt, amit a Lélek munkája jelent, már magáénak mondhatja mindenki, aki hitt az Úr Jézus Krisztusban – és Benne egyedül! Csakis Őbenne!

Ám vannak, akik inkább Damaszkusz folyóvízeihez mennének el, hogy megmosakodjanak, mint Krisztus véréhez, pedig egyedül az tisztít meg! Mi is azt mondjuk, mint a szíriai hadvezér, Naámán: „De én azt hittem, hogy majd eljön, és kezét a sebes helyekre helyezi, és segítségül hívja az ő Ura és Istene nevét, és akkor megtisztulok poklosságomtól!”

De azt az egyszerű szót, hogy „Higgy és élj!”, nem tudják elfogadni! Annyira nagyszerű az egyszerűsége! A legtöbben, akik elutasítják az evangéliumot, az egyszerűségére hivatkoznak! Ők jeleket és csodákat kívánnak! A lelkük olyan dolgok után sóvárog, ami mesterkéltén titokzatos! De képtelenek meglátni, megérteni, felfogni a hit fennkölt titokzatosságát és egyszerűségét, annak szinte mezítelen, dekorálatlan, cirkalmak nélküli nagyszerűségét!

Most szeretnék rámutatni az ilyen magaviselet balgaságára. Te jelt szeretnél, talán egyet az említettek közül. De azt keresed, amire semmi szükség nincs! Miért akarsz te jelt? Erre azt mondd, hogy szeretnéd valami bizonyítékát látni Isten szeretetének. De azok után, amit már megtett érted, ugyan mit adhatna még szeretete további jeleként? Hiszen érted adta egy-szültött Fiát, aki eljött, hogy itt éljen közöttünk a földön, azután meghaljon, elképzelhetetlen fájdalmak között, Ő, az igaz a nem igazakért, hogy bennünket Istenhez vezéreljen! Bizony, szégyellem magam miattad! Hogy még eszedbe jut „jelt” kérni Istentől, hogy „bizonyítsa” irántad való szeretetét! Hiszen itt van előtted Jézus Krisztus, olyan szeretet, amihez fogható sehol másutt nincsen!

Miért akarsz jelt? Talán azt mondd hogy azért, hogy lásd, számodra is van kegyelem. De miért kell ehhez jel? Maga az a tény, hogy élsz, azt mutatja, hogy Isten kegyelmes feléd! Ha nem lenne kegyelmes, már réges-rég kivágott volna, mint a gyömolcstelen fát, aki hiába foglalja a földet és szívja magába abból a tápanyagokat! Te, akinek a szíve tele van gonoszságokkal, és úgy él, mint Isten ellensége! Tudom, hogy ilyen vagy, különben nem lenne olyan nehéz hitre vezetni téged! De Isten megkímélt téged, mert kegyelmes hozzád! Hát nem elég bizonyíték ez? Ezenkívül hirdettetik neked az evangélium! Elmondják neked, ki tudja hányan, és már milyen sokszor, hogy „aki hisz..., az üdvözüli!” Bizony, kegyelmes az az Isten, aki engedi, hogy meghalld ezt a jó hírt, ezt az örömmüzenetet, és aki megbízott engem, hogy kérjelek téged, mintha Isten kérne általam, maga Krisztus, hogy fogódzkodj meg Őbenne, ragadd meg Őt!

Hiszen maga az evangélium a legnagyobb a jelek és csodák közül! Mit akarhatnál még ezen felül? Ezenkívül vannak közöttetek olyanok, akiknek rokonai vannak, fiaik, lányaik, akik már hitre jutottak, és megtalálták a megváltást. Tanúja lehetsz annak, hogy mit tett a kegyelem az ő életükben! Hát milyen bizonyítékát akarnád még Isten megmentő hatalmának és kegyelmének? Nyilvánvaló, hogy a kegyelem csodákat tett

életükben! Mit akarsz még, hogy végre meggyőződjél?

Ráadásul haszontalan jeleket kívánsz! Azt mondd, hogy azt szeretnéd, hogy valami mélységes bűntudat legyen benned... vagy éppenséggel nagy, isteni öröm! De hogy segíthetne ez hitre téged? Örömed vagy szomorúságod talán nem lenne több, mint amit a világiak éreznek, ha gazdagságuk növekszik vagy éppenséggel megfogyatkozik! Talán csak valamiféle izgalomba jönnél... és ha nem igazi, akkor becsapnád saját magadat – csalódás érne, és a kárhozatban kötnél ki! Igen, Krisztus *méltó* a bizalmunkra – de a hangulatunk, legyen az akár öröm, akár bánat, nem megbízható! Lehet, hogy jók, lehet, hogy nem. Lehet, hogy reményre adnak okot, de lehetnek megtévesztők is. Miért akarsz hát ilyesmit? Ha ilyeneket keresel, akkor más keresel, mint az Isten által lefektetett egyetlen alap! Az érzelmeid szeszélyesek, változékonyak! De: „Higgy – és élj!”

Ezenkívül teljesen *ésszerűtlen* az, amit akarsz! Jelt kérni Istentől, aki saját jószántából szavát adta, elkötelezte magát neked? Aki ésszerűen gondolkodik, az ilyesmit nem tenne! Ne felejtse el: Isten előtt mi ágról szakadt koldusok vagyunk, és egy régi közmondás szerint a koldus nem lehet válogatós. Finnyás! Mindegy, hogy van mersze egy koldusnak jelt követelni, mielőtt elfogadna egy ajándékot? Hogy jut eszébe ilyesmi egyáltalán?

Képzeld csak el: egy utcán mész végig, és egyszer csak odaszegődik hozzád egy éhes ember. Ha felajánlasz neki egy cipő kenyeret, mit szólnál hozzá, ha azt mondaná neked, hogy jó, de előbb pördülj egyet a levegőben, vagy változtass egy követ kenyérré? Nem azt mondanád inkább, hogy ha ilyen félkegyelmű, akkor csak éhezzen? Ha ennyire nincs józan esze, és jelt kíván, mielőtt elfogadná kezdeből az ajándékot?

Pedig te is pontosan ilyen vagy! Nem fogadod el az ingyen felkínált kegyelmet, sőt, amiről Isten még parancsolja is, hogy fogadd el, hanem ragaszkodsz ahhoz, hogy valami jel vagy csoda történjen a szemed láttára, vagy tebenned! És még nyilvánvalóbb lesz butaságod, ha rámutatok arra, hogy olyasmit kérsz, amire sehol sem kaptunk ígéretet! Isten megígérte, hogy mindazok, akik hisznek az Úr Jézus Krisztusban, élni fognak. Megígérte, hogy meghallgatja az imádságot. De olyan ígéretet soha senkinek nem tett, hogy jelt vagy csodát tenne kérésére! Jelt kívánsz Tőle, amire Ő soha nem tett ígéretet, de nem kéred Tőle az örök életet, amit megígért! Micsoda balgaság!

Vannak azután, akik *ártalmas* jeleket kívánnak. Az a lehangoltság, szinte depresszió, amit egyesek várnak, amiről azt gondolják, olyan bátorítást jelentene nekik. Pedig a lélek lehangoltsága még bűnös is! Olyasmit kérjek Istentől, ami bűn? Azt, hogy olyan lelkiállapotba kerüljek, olyan depressziós és melankolikus legyek, hogy nyomorulttá tegyem ne csak saját magamat, hanem mindenkit, aki a közelemben él? Hát jó dolog lenne ez? Ilyeneket kérjek Istentől, hogy így „segítsen” nekem „hinni”? *(folytatjuk)*

C. H. Spurgeon igehirdetése
Ford. Williams Alexanderné (szül. Kmethy Anikó)

Felvételi a teológiára

A **BTA** felvételit hirdet a 2024/2025-ös egyetemi évre a következő szakokon:

1) **lelkipásztori szak - alapképzés** (BA-licenciátus diploma). A más igei szolgálatra készülők a **hitoktatói képzési irányt** választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nőtagjai. A képzés időtartama a lelkipásztori szakon 8 félév (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).

2) **Kántor szak - alapképzés** (BA-licenciátus diploma). Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nőtagjai. A képzés időtartama 6 félév.

3) Szintén a 2023/2024-es egyetemi évre hirdetünk felvételit **mesterképzésre (MA)**, a baptista teológia tagozaton azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. A képzés időtartama 4 félév.

4) **A mesterképzésen belül** lehet jelentkezni **zenei specializációra** is. Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nőtagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>.

További információért érdeklődni lehet a nagyváradi Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro, tel.: 0735-500 700).

Jelentkezési határidő: 2024. június 30.

Giorgio Adrián
Veress Ernő, oktatásért felelős alelnök

Meggyökerezve #kösziklakonfi

Aprilis 5-7 között a kolozsvári Köszikla gyülekezet szervezte meg a *Meggyökerezve* című ifjúsági konferenciát. Dicsőség az Úrnak szolgálatkészségükért és a sok áldozatért, amit meghoztak! Részünk volt tápláló igehirdetésekből, magával ragadó dicsőítésekben, közös imákban, baráti beszélgetésekben, szemináriumokban, valamint közös étkezésekben. Ebben a három napban Bálint Dávidtól és Bolyki Lászlótól hallhattuk Isten ígését. A következő sorokban szeretnék néhány gondolatot kiemelni, melyek a prédikációkból maradtak meg.

Dávid a víz mellé ültetett fa képét hozta elénk. Egy fa rendelkezhet hatalmas koronával, lehetnek mélyreható gyökerei, de ha eltávolodik a víztől, vagy víz nélküli helyre, időszakba kerül, akkor nem tud táplálkozni, nem fog gyümölcsöt teremni, és végül pusztulás lesz a sorsa. Ugyanez a helyzet velünk is. Ha gyökereink nem Istenbe kapaszkodnak, ha erőforrásainkat nem az igéből merítjük, ha Krisztus nincs ott életünkben és szolgálatunkban, akkor mi is pusztulásra vagyunk ítélve. Nélküle eredménytelenek, terméketlenek, szárazak vagyunk. Lehet néha mi is beleesünk abba a csapdába, hogy Istenre opcióként és nem létszükségletként tekintünk. Elfelejtjük, hogy Nélküle nincs életünk. Jó volt emlékezni arra, hogy tényleg Isten a minden. Bátorítva voltunk arra, hogy soha ne távolodjunk el Isten jelenlétéből, hanem gyökerezzünk meg benne, és engedjük, hogy teremjen gyümölcsöt életünkben! Teremjen szeretetet, alázatot és igazi istenfélelmet!

László egyik előadásában megragadott a következő kép: az embert a jó és a rossz tudásának fájánál történt események elválasztották Istentől. Volt azonban egy másik fa is, amely által létrejöhetett, hogy az ember újból Isten közelségébe kerülhessen. Ez a fa a keresztfá. Ott függött rajta Jé-

zus, aki által kegyelemben lehet részünk. Jézus élete végig botrányos volt. Botrányos volt születése, első csodája, a templom megtisztítása, életvitele. A kegyelem is botrányos. Felhívja azt, aki csak távolról szemléli. Hogy lehet, hogy az a fiú kapja a hízott tulkot, aki eltékozolta apja vagyonát?! Mi az, hogy a szőlőben dolgozó munkások közül ugyanannyit kap a csupán egy órát dolgozó, mint az egész nap gürcölő?! Menyei Atyánk ugyanabban a kegyelemben részesíti mindegyik gyermekét. Egy másik előadása alatt azt tapasztaltam, hogy Isten sebez-kötöz, sebez-kötöz, sebez-kötöz. Ilyen „Hűha, ez nekem szól” érzésem volt. Elém kerültek olyan dolgok, amiket eddig nem láttam, vagy inkább nem akartam látni. Be kellett ismernem, hogy néha a szolgálata-

imat nem az öröm, hanem a megfelelési kényszer, a szégyen leplezése, a félelem motiválja. A Biblia viszont világossá teszi, hogy Isten nem azért szeret, amit teszek, hanem azért, mert a gyermeke vagyok, ő pedig az én menyei édesapám. A fiúság lelkét kaptam, ezért szolgálatom hadd fakadjon szívből és szeretetből! (Bogya Áron, Nagybánya)

Tudom biztosan, sokak nevében mondhatom, hála tölt el, ha visszagondolok erre a három napra. Szünet, kis megálló a mindennapi feladatok, rohanó hétköznapiak között. Megálló, hogy szembenézzünk magunkkal, Jézussal, idő és lehetőség, hogy mélyebbre eresszük gyökereinket, hogy elinduljon a szívünkben az a változás, amit Isten el akar benne végezni. Sok gondolat visszhangzik még bennem a konferencián elhangzottakból, forgatom a szívemben, s csak egyre nő bennem a hála, mert személyesen üzent Isten, már a péntek esti alkalmon. Úgy élem meg, hogy Isten egy jó vastag vonallal aláhúzta még egyszer (már sokadjára) azt, amit az elmúlt években végzett bennem, hogy visszatekintve megértsem, még világosabb legyen, hogyan is munkálkodik. Mióta csak ismerem ezt az igeverset, bennem égett a vágy, hogy én is „folyóvíz mellé ültetett fa” (Jer 17:8) legyek, időjárási viszonyoktól, körülményektől függetlenül, aki ontja a rózsaszín virágait, édesebből édesebb gyümölcsöt terem, amivel szolgál mások felé, árnyékában minden megfáradt megpihen, s minden viharban megáll, nem szenved törést. Idilli kép, de hogy lehet ide eljutni? Néhány évvel ezelőtt teljesen össze is tört bennem ez a kép, s a remény, hogy lehet még belőlem ilyen fa. Olyan események sorozata, olyan egészségügyi állapot, aminek köszönhetően nem is állhattam volna messzebb a bőségesen termő fa képétől. Visszanézve már értem, Isten pont azért engedte

meg ezeket a dolgokat az életemben, hogy a gyökerekkel foglalkozzon, hogy meglássam, a szép kép ezzel kezdődik, ahogy Bálint Dávid testvér is megfogalmazta: a gyökérnek teljes függésben kell lennie a víztől. Ezért Istennek meg kellett üresítenie, meg kellett fozson olyan dolgoktól az életben, amit biztosnak hittem, kihúzta a lábam alól a talajt, lerombolta azt a hitet, amiről azt hittem jó, sőt erős, összetörte a képet magamról s az addigi hívő életemről, azért, hogy ne csak elméletből, most már tapasztalatból és szívből tudjam, Tőle függ az életem. Keresztyén közegben felnőve, úgy, hogy sosem jutottam fizikailag olyan távol az atyai háztól, nehéz utakon kellett vezessen Isten, hogy megértsem, megtapasztaljam elveszettségem, hogy egy vagyok valamennyi bűnös közül, akiről a Bibliában olvasunk, hogy megtapasztaljam, Jézus miatt kaphatok kegyelmet, még akkor is, amikor én már nem adnék magamnak; hogy a Jézussal való kapcsolat legyen drága nekem, s nem csak az a kép, hogy szép fa legyek; hogy ez a Tőle való függés arra készítessen, hogy naponként megtagadjam, ami az én. Hála, hogy Isten vállalja, hogy foglalkozzon a gyökereinkkel, megengedi, hogy életünk Benne gyökerezzen, bármilyen úton, módon is végezze életünkben ezt. (Antal Hanna, Szatmárnémeti)

A gyülekezetünk idei ifjúsági konferenciájára készülve a szervező csapattal nagyon sok témát vetettünk fel, közben pedig azt vettük észre, hogy bármilyen irányba indulna el a gondolatmenet, bármiben is szeretnénk növekedni, elsősorban az identitásunkat kell igazán megértenünk és megerősítenünk: meg kell gyökereznünk! Így lett a konferencia címe: *Meggyökerezve*. A célunk az volt, hogy mélyre ássunk a témákban, és megtaláljuk azt az alapot, amiből egészséges növekedés származhat. Elsősorban azt szerettük volna megérteni, hogy mit jelent az, ha identitásunk Krisztusban és az igében gyökerezik, innen kiindulva pedig megnézni, hogy vissza lehet-e vezetni életünk több különböző területének elágazó gyökereit ehhez az alaphoz, legyen az a motivációnk, erőnk, örömünk.

Az előadók, Bálint Dávid és Bolyki László segítettek tisztában és egyszerűbben látni azt, hogy mit mond az identitásunkról az ige, mit jelent áldottnak és boldognak lenni. Sokat segített a víz mellé ültetett fa képe, az apa-fiú kapcsolat mintája. Sok más példa vezetett arra, hogy kicsit élesebben lássuk, hogy mit jelent a fiúság lelke, mit jelent ez az új identitás, ami által már nem kell a szolgaság lelke élni bennünk, Krisztus gyönyörű igájával szabadságra lettünk felszabadítva.

Az előadások mellett több szemináriumon is megvizsgálhattuk a gyökereinket különböző nézőpontokból. Bálint Emese a rezilienciáról beszélt, Berszán Lídia a fa képén keresztül mutatott rá igazságokra, Rácz Laci a motiváció gyökerét kereste a fiatalokkal, Szűcs Atti a tékozló fiú példázatot hozta közelebb.

Jó volt megtapasztalni a nagy mértékű érdeklődést a fiatalok körében arra, hogy ebben a témában együtt ássunk mélyre, hogy együtt keressük a válaszokat. Reményeink szerint a pár együtt töltött nap, a közösségben megélt discsőítés, az elmélkedés és akár a szabad közös időtöltés rásegített arra, hogy a tágabb közösségünkben is szorosabb egységet tapasztaljunk a jövőben. (Pusztán Viola, Kolozsvár)

Lehetetlen – Ellenkezőleg: az Élet feltétele – Abszurd – Léletminimum – Botrányos. Ezzel a gondolatláncolattal meg is érkezünk hétvégi konferenciánk erőterébe, ahol minden feje tetejére állt. Azóta rágódom: vajon melyik az igazi perspektíva? Április első hétfőjén tartották Kolozsváron a Kőszikla konfit. A konfi címe tág teret nyitott a Léleknek: mélyebbre törhettek hitünk hajszálgyökerei, és lelkünk sokszor reszketeg ágai bátran nyújtóztak Isten káprázatos végtelenjébe.

Világításunk felfordulásának oka egyszerű: a mindig friss ige. De hogy szólni tudjon, le kellett róla fűjni az évek porát. Péntek este Bálint Dávid tárta elénk, hogy csalárd szívünk menthetetlenül Istenre van utalva, mint fa éltető vízre. Szombaton és vasárnap Bolyki László hozta testközelbe az evangéliumot, századok tömjénfüstjét lefűjva róla: Krisztus áhitatba belecsorbult valója igaz teljességében állt elénk. Korának megosztó, botrányos alakja volt – botrányos születése, csodái, halála. Jézus máig botrányos, ahogy kegyeleme is az (perspektíva kérdése: „Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek; de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje.” 1Kor 1:12). Másnap reggel a – botrányos kegyelemből született – fiúság lelkéről hallottunk, az új ember gyökeresen megváltozott identitásáról, mindannyiunk elnyűhetetlen értékéről. Hitünk nem csak elméletében gyarapodott, de lángra is gyúlt szívünk a discsőítések, közös imák alatt, mikor annyi – lelkét égbe táró – fiatalnak, ha csak egy pillanatra is, résre nyíltak a menny kapui.

A fák nem csak függőlegesen terjeszkednek: lombjaik összeérnek. Voltak találkozások a konfin: Megváltónkkal, önmagunkkal, egymással. Rohanásban kiüresedett formákban felszikkasztott az élet, most meg is történtek velünk – máskor hetek nem olyan gazdagok, mint ez a három nap volt. Meggyökerezve. *Olyan lesz, mint folyóvíz mellé ültetett fa* (Zsolt 1:3). Barangolásaimon láttam folyóvíz mellé ültetett fát, ami alól az áradat kimosta a talajt. Mi is zúgva zajló hétköznapiunkba térünk vissza. Ám vad hegyi patakok mentén láttam szíjas gyökerekkel kősziklába kapaszkodó fákat – üdék voltak, rendíthetetlenek. Így meggyökerezni, égbe, a kárpit mögé – ehhez nyújtott segítséget a konfi. (Segítség, keveset mondó szó... Hála mindenért!)

(Kaszta Tamás, Nagybánya)

■ 2024. március 11-én kísértük el utolsó földi útjára Besztercén † **Gáspár (szül. Küküllővári) Rózsika** testvérnőt, aki 85 évet kapott Teremtőjétől ezen a földön. 1939-ben született 9 gyermekes családba. 1964-ben kötött házasságot Gáspár Ferencsel, akivel az Úrtól két leánygyermeket kaptak. 37 év házasság után özvegyen maradt. Több próba is érte, 2006-ban súlyos műtéten esett át Marosvásárhelyen, amiből hosszú kezelés után felgyógyult. A legnagyobb megpróbáltatás 2016-ban érte, amikor elveszíti Rózsika lányát. Röviddel ezután egyik veje is meghal, mindezek ellenére a hitet megtartotta mindvégig, amiben derűlátó természete is segítette. 2024. március 8-án tette le végleg földi porsátorát. Az emlékére tartott gyászszentiszteleten Szabó Mihály helybeli lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét a 2Kor 4:13-18, valamint az 1Thessz 4:13-18 alapján. A pillanatnyi, könnyű szenvedést örök, dicsőséges élet váltotta fel. „Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját!” Emléke, hite, hűsége legyen példa mindegyikünk számára! Az Úr vigasztalja a gyászolókat! (Szabó Mihály lp.)

■ 2024. április 4-én temettük † **Hadi Juliánna** testvérnőt, aki 83 éves korában költözött el az élők sorából. 41 éven keresztül hűséges tagja volt az Arad Belvárosi Magyar Baptista Gyülekezetnek. Egyszerű és csendes életvitelt folytatott. Lehetőségeihez mérten, mindig kész volt szolgálni. Mindvégig ragaszkodott Istenéhez, még a legnehezebb időkben is a Mindehatótól várta és kapta a vigaszt, amikor évekkel korábban egyik fiát a katonaságtól holtan szállították haza. Bár az utóbbi években, betegsége végett ritkábban tudta látogatni a gyülekezeti alkalmakat, minden lehetőséget megragadott, hogy kifejezze törődését és szeretetét hittestvérei irányába. A temetési szertartáson Szabó Sándor, helyi lelkipásztor hirdette az ígét 1 Mózses 50:15-21 alapján, kihangsúlyozva azt az igazságot, hogy Jákób halála előtt különösképpen imádkozott gyermekeiért és unokáiért. Illetve a Jákób halála, miként hozta felszínre a testvérek között levő bizalmatlanságot, a rendezetlen múlt miatt. Istenünk vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! (Szabó Sándor lp.)

■ † **Gál József** 1940. szeptember 24-én született hívő szülők negyedik gyermekeként, Szilágykerkeden. 17 évesen kötött szövetséget az Úrral, majd Weninger András által bemerítkezett a Hadadi Baptista Gyülekezetben. 1963-ban házasságot kötött Nagy Margittal, akivel 21 évig élt házasságban. Isten 4 gyermekkel áldotta meg házasságukat, Kelemennel, Benjáminnal, Rebekával és Józseffel. 1984. december 21-én felesége, hosszas

betegség után az Úrhoz költözött. Hogy gyermekeit gondozni tudja, munkahelyét ott kellett hagynia. Ezeket az éveket Isten segítségével élte meg. 1987-ben feleségül vette Vincze Jolánt, akivel együtt nevelték 6 gyermeküket. Isten megáldotta őket 9 unokával és 3 dédunokával. Sajnos két gyermekét, Kelemen és Rebekát addig már elveszítette. A gyülekezetben nagyon szerette az énekkart és a zenekart. Már 14 évesen az énekkarban szolgált. 1985-86-ban Csehszlovákiába ment kürtöket vásárolni, többek között az ő kezdeményezésével alakult meg 1987-ben az erkei fúvószenekar, 21 taggal. Éveken át tartó fájdalmas betegségében felesége hűségesen ápolta. 2024. január 27-én az örök hazába költözött. Istenünk, kegyelméből, adjon boldog viszontlátást! (Molnár Ottó lp.)

Az új imaház megnyitójának 25. évfordulója és elszármazottak találkozója lesz Paptamásiban

„... az én házamat imádság házának nevezik...” (Máté 21, 13)

2024. szeptember 1-én szeretnénk hálát adni és megemlékezni az elmúlt 25 évért, amit az új imaházban tölthettünk, megtapasztalva az Isten kegyelmét és szeretetét. E negyedszázados évforduló alkalmából szeretnénk meghívni azokat, akik a gyülekezet tagjai vagy hozzátartozói voltak az elmúlt időszakban, hogy ezen a napon együtt tudjuk magasztalni az Urat hűségéért. A szervezés megkönnyítése céljából részvételi szándékukat kérjük, küldjék el albertizs@gmail.com emailcímmre, vagy telefonon +40735501357-es számra!

Albert István Zsolt lp.

Pilinszky János gondolatai Jézusról

Pilinszky János nemcsak a XX. század egyik legtehetségesebb magyar költője volt, hanem olyan ember, aki mély hitéről sokszor tanúságot tett. Nagyon sokszor ír Jézus Krisztusról és az Ő jelleméről, gyönyörködve, alázattal – csodás megfogalmazásban.

„**M**indig és mindenütt jelen van. Nem ismeri a lehetetlen időpontot. Ott van a hajnali gyors indulásánál, és a késő éjjel befutó vonatok érkezésekor. Az elhagyatott tereken és túlszófolt piacokon. Mindenütt lehet találkozni vele, a legszűkebb, sötét folyosón, a kivégzőtelep havában, bármelyik ház vagy udvar bezárt kapujára borulva.

Ki és mikor ismeri föl, hogy jelen van, hogy itt van?

A menyasszony a lakodalmasszertal gyertyafényében, vagy az özvegy a síri mécs világosságában? A boldogok, vagy a boldogtalanok? A szegekre aggattott lator, vagy a szívében jó hírrel úton levő vándor? A bűnre redukált elítélt, egyetlen elkövetett tette „visszamszett”, kísérleti állatként szorongó fogoly, vagy épp az egyetemes igazságban kitaruló egyén, szent, tudós, művész? – Ki tudja. Azt szoktuk mondani, hogy minden kegyelem, s a kegyelem útjai kiszámíthatatlanok. De ez a „kiszámíthatatlanság” isteni. Személy szerint némi tapasztalatom van az ihlet – sokkal kevésbé isteni – szerepéről. Nos: kevés dolgunk kiszámíthatatlanabb az ihletnél, ugyanakkor semmi se megbízhatóbb. Gondolom, hogy akik a kegyelem tapasztalatában élnek, mindannyiunknál nyugodtabbak, s ez a bizonyos „kiszámíthatatlansági elem” csak arra jó, hogy alázatukat növelje, vagyis még teljesebb békét teremtsen lelkükben.

Igen, a kegyelem útjai kiszámíthatatlanok, s ugyanakkor a mi Jézusunk mindig és mindenütt jelen van, bizonyosabban, mint katona a posztján, vagy az öreg koldus a templom ajtajában. Jelen van, a leghívebbeknél is hűségesebben. Sokszor egy egész emberi életen keresztül kell várakoznia egyetlen gesztusért, egyetlen mozdulatért, amiről végre – annyi mindenki közül –, végre fölismerjük őt, az örök vándort, az örök ácsorgót, a mindörökre „félénk jegyest, isteni szeretőt”. A bárányt: szemérmes megváltónkat.”

(Megjelent: 1971, Új Ember folyóirat)

A BIBLIA FÉNYÉBEN (50.)

A millennium (II.)

Ézsaiás szerint a farkas együtt fog lakozni a báránnyal (Ézs 11:6): a legvadabb, háborgó lelkű emberek csodálatosan átváltoznak természetükben az evangélium hatalma által. Krisztus, aki a mi békességünk, lerontotta az ellenségeskedést (Ef 2:1-22). Uralma alatt nincs többé „homo homini lupus – ember embernek farkasa”... A Sátán megkötöttségét egy láncsal a Jel 20 elején nem lehet szó szerint érteni. Következésképp, a mondat második felét sem, ahol az ezer év említése van!

Az „első feltámadás” (Jel 20:5) is egy jelképes kifejezése annak, amit másképp „újjászületésnek” nevezünk (Jn 5:25. Lk 2:34. 15:32. Ef 2:1-2. 6. 5:14). Akik lelkileg feltámadtak, azok „uralkodnak” a Krisztussal, mivel Istentől születtek, és Aki bennük lakozik nagyobb, mint Sátán (lásd: Róm 8:11; 1Jn 4:4). Krisztus uralma nem politikai vagy földrajzi jellegű (lásd: Lk 17:20-21. Jn 18:36-37. Zsolt 110:1; Mt 22:44; Mk12:36; Zsid 1:13. Kol 3:1-4). stb.)

A Jelenések könyve átfogó ábrázolása a múltnak és a jövőnek. Nem beszél aranykorszakról Krisztus eljövetele előtt, vagy azután, hanem örökéletről beszél. Ez a könyv, mint általában az apokaliptikus műfajú írások, gazdagon használ metaforát, hasonlatot, képes beszédet. Jelképes tartalmat tulajdonít bizonyos számoknak, a 4-nek, 7-nek, 10-nek, 12-nek, illetve ezek többszöröseinek. Ugyanígy az ezerek is. Az események és személyek közvetlen ábrázolása helyett szimbólumokkal ábrázol: Jézust például bárány, vagy oroszlán, a Gyülekezet lámpás, vagy lámpatartó, a Sátán pedig hétfejű, vagy tízszarvú fenevad. A szimbólumok megfejtése, „dekódolása” szükséges, hogy a mondanivalót megérthessük. A Jelenések futurista megközelítése hajlamos a szó szerinti értelmezésre, míg a történelmi és idealista értelmezés jobban figyelembe veszi a könyv irodalmi jellegét. A millenniumról való felfogásunkat befolyásolja neveltetésünk és tanításunk, a történelmi környezet, amelyben élünk, a könyvek, amelyeket olvasunk, a felekezet, amelyhez tartozunk, faji és kulturális háttérünk, személyes igeértelmezési módszerünk és a legújabb események. Épp ezért, nem kell kigúnyolni azokat, akik ebben a kérdésben más véleményt képviselnek. (Dr. Borzasi István lp.)

PÉLDA-KÉPEK (IV.)

Kézzel írt füzetek

Szinte minden imaháznál vannak még azokból a régi, kézzel írt füzetekből, amiket az énekkarok, zenekarok használtak. Külön füzet a szopránnak, külön az altnak, tenornak, basszusnak, de vannak négy-szólamúak is (ez utóbbiak rendszerint a karmesteri füzetek voltak). Külön füzetek voltak a fúvós hangszereknek, külön a pengetősöknek. Egyesekben néhány tucat zenedarab található, másokban száznál is több. Kopott, elnyűtt füzetek, sokat forgatták őket. Ma már nem használatosak. Egyik helyről a másikra pakolgatják őket, útban vannak. Van, ahol sajnálják őket kidobni, máshol pedig már rég megszabadultak tőlük. A folyamatosan változó idő újabb könyveket, füzeteket hozott: nyomtatott ének- és zenedarabokat, színvonalas kiadványokat – és így van ez rendjén. Ha szükségünk van egy-egy énekre, néhány kattintás, és már kezünkben is tartjuk kinyomtatva. Röpké percekben belül egy énekkarnak, sőt egy egész gyülekezetnek való anyagot onthat elénk a nyomtató. Néha túl hosszúaknak tűnnek ezek a percek is.

Aki kottázott már kézzel, tudja, hogy ez a munka az egyszerű szövegírásnál sokkalta nagyobb odafigyelést igényel – főképpen, ha a hangjegyek alá oda kell írni a szöveget is. Egyetlen ének- vagy zenedarabot leírni, lemásolni – vannak 5-8 és még több oldalas darabok is! – nem kis teljesítmény. Még egy gyakorlott szemű és kezű kottázónak is sok időbe kerül. Fárasztó munka. Megerőlteti a szemet, görnyeszt a hátat, belesajdul a derék. Akik ezeket a füzeteket teleírták, általában olyan emberek voltak, akik kora reggeltől késő estig a mezőn, állatok mellett, vagy gyárban, bányában, különböző munkahelyeken keresték meg a mindennapi betevőt családjuk számára. Amikor befejezték a napi munkát, leültek kottázni. Nemcsak, hogy fénymásoló nem volt, hanem sokszor még áram sem, gyertyafény-nél kellett dolgozniuk. Pedig biztosan fáradtak voltak már nagyon. De égett bennük az Úr és az Ő népe iránti szeretet tüze, és kottáztak, írtak heteken, hónapokon át a munka és a család mellett. A lemondás, a türelem, a szorgalom, a buzgóság önzetlen emberei voltak, akiknek meg sem fordultak a fejükben efféle kérdések: Vajon mennyit kellene nekem fizessenek ezért a munkáért? Vajon meg fognak-e becsülni ezért az erőfeszítésért?

Érdemes volna egyet-kettőt megtartani a kéziratos füzetekből, és néha elővenni, megmutatni őket a fiataloknak, az énekeseknek, a zenészeknek. Érdemes volna felemlgetni azokat a testvéreket, akik példát mutattak az alázatban; akiknek szorgalma, odaadása

Kézzel írt füzetek

révén nemzedékek sora hallhatta, tanulhatta, élvezhette az Isten dicsőségére írt ének- és zenedarabokat, és általuk üzenetet nyerhetett, tapasztalhatta a lelki közösséghez való tartozás áldásait.

Ma már nem szükséges papír fölé görnyedve, kézzel kottázni – elég bekapcsolni a nyomtatót, elég egy-két kattintás a számítógépen. De az Úr ma is ugyanúgy kéri a türelmünket, a szorgalmunkat, a buzgóságot, a lemondást, az önzetlenséget. Ma is szeretné, hogy ugyanúgy égjen bennünk az Ő személye és az Ő népe iránti szeretet. Vajon szántunk-e ma annyi minőségi időt az Úrra, amennyi idő alatt a használaton kívüli kéziratos füzeteket kivisszük a kazánházba?

Kiss Lehel lp.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Inkpress Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605